

Vraag nr. 320
van 25 maart 1998
van de heer JACKY MAES

Zeezoogdierenbescherming – Strandvisserij

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 220
van 25 maart 1998
van de heer Jacky Maes
Blz. 1841

Antwoord

1. Na onderzoek van het dossier dient te worden vastgesteld dat de problematiek van de warrel-netvisserij op het strand inderdaad complex is, aangezien vele instanties er rechtstreeks of onrechtstreeks bij betrokken zijn.

De strandvisserij is de laatste tijd toegenomen, zodat er inderdaad moet worden opgetreden tegen een aantal wantoestanden. Het probleem van de strandvisserij is vooral een politionele kwestie, die wordt geregeld door artikel 40, § 1 (voorheen artikel 32) van het politie- en scheepvaartreglement van 4 augustus 1981, gewijzigd bij koninklijk besluit van 9 februari 1996. Dit artikel bepaalt dat het uitzetten van netten of lijnen met haken vanaf het strand, slechts mag geschieden buiten de badzones en niet verder dan 150 m vanaf de laagwaterlijn. Bovendien moeten deze netten worden signaleerd met goed zichtbare gele merken.

Deze reglementering, een politiereglement, is een federale materie, zodat het in eerste instantie de federale regering is die hier eventuele wijzigingen dient aan te brengen. Verdere verfining van deze wetgeving kan ook op het niveau van diverse gemeentelijke politiereglementen, eventueel onder coördinatie van de provincie. Op dit moment zijn er twee dergelijke gemeentelijke politiereglementen (Oostende en Koksijde).

Op het vlak van de zonering is de administratie Waterwegen en Zeewezen wel bevoegd : in het kader van de strandconcessies die aan de kustgemeentes werden verleend, is in overleg met de gemeentes in zones voorzien die specifiek voor bepaalde vormen van strandvisserij zijn voorbehouden.

Aanvragen binnen de strandconcessies worden momenteel dan ook autonoom door de gemeentes behandeld. Artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 op de strandconcessies bepaalt bovendien dat de concessiehoudende gemeentes verplicht zijn een verordening vast te stellen voor de strandgedeelten die in de concessie begrepen zijn. Aanvragen voor strandvisserij buiten de strandconcessiezones heeft de administratie Waterwegen en Zeewezen steeds afgewezen.

Gezien de beperkte impact acht ik het niet nuttig om een en ander verder eenzijdig te regelen via het besluit van de Vlaamse regering op de strandconcessies. Bovendien omvatten deze strandconcessies niet alle stranden en blijft er het probleem van de strandvisserij, dat zich voordoet juist buiten de laagwaterlijn waar het Vlaams Gewest niet bevoegd is.

Gelet op het allesomvattend politioneel karakter, is een verdere uitwerking van het politie- en scheepvaartreglement de meest doeltreffende manier om het probleem aan te pakken. Eventueel moet ook op het vlak van vergunningen een en ander worden uitgewerkt (zie punt 4).

De problemen met de strandvisserij werden signaleerd op de jaarlijkse vergadering van de kustburgemeesters, waarop de administratie Waterwegen en Zeewezen vertegenwoordigd was. Vanuit één kustgemeente werd toen aan de provinciegouverneur gevraagd om voor alle gemeentes een uniform gemeentelijk politiereglement op de strandvisserij op te maken. Door de bevoegde ambtenaar van het federale ministerie van Vervoer werd in dit verband gemeld dat een wijziging (verstrenging) van het reglement op het vlak van de strandvisserij in opmaak was.

Verder blijkt dat de federale dienst van Zeevisserij, die bevoegd is tot aan de laagwaterlijn, alle kustgemeentes heeft aangeschreven om hun te wijzen op de Europese regelgeving inzake minimumaaswijdte van de netten.

2. Heden vraag ik federaal minister Daerden naar de stand van zaken van de wijziging van het Politie- en Scheepvaartreglement, en stel ik hem voor een werkgroep op te richten om in consensus met alle betrokken partijen een wijziging van artikel 40 op te stellen.

Ik meen dat de strandvisserij op het niveau van de kustgemeentes op korte termijn kan worden

opgelost via plaatselijke politiereglementen. Ik heb dan ook de acht resterende kustgemeentes schriftelijk verzocht om in het kader van artikel 10 van voormeld besluit op de strandconcessies over te gaan tot de opmaak van een politiereglement op de strandvisserij.

3. Zie antwoord op vraag 2.
4. De bevoegdheid om een eventuele reglementering op te stellen aangaande visvergunningen voor het strand behoort toe aan de minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.